

ՄՏԱԺՈՒԹԻՒՆ ¹⁾

Գարնան վարդը ինձի պէտք չէ
Եթէ անուշ հոտ չունի
Սոխակի փետրով զարդարած
Ճնճողուն իսկի յարգ չունի:

Ինչի՞ս է պէտք մանկութիւնս
Եթէ միայն հազար ցաւ
Կը պատրաստէ սրտիս համար
Հոգիս կեանքս մաշեցաւ:

Միթէ եթէ եղած էի
Ծս ալետը ծերունի
Գերի դառած կ՛ալուէի
Խափուած անարգ երեսի:

Մանկութիւնը զեղեցիկ էր
Եթէ ես գործ ունէի
Իմ գործքերին պարապելով
Ինձ ծանապարհ ըմնայի:

Իմ ծնողքս ու ընդեկամք
Տխուր նստած միայնակ
Ծս պարում եմ աղջկայ հետ
Ու ինձ համարում եմ փառք:

¹⁾ Այս բանաստեղծութիւնը մենք ստացանք ողբացեալ Աբգար Յովհաննիսեանի որդի մեծ. պ. Բուբէնից և ամենայն հաւանականութեամբ պատկանում է հրապարակաբօս Միք. Նալբանդեանի գրչին. Ծ. Խ.

Ինչ ժամանակ օտար երկիր
Իմ ծերունի ծնողքը
Ուղարկեցին ինձ մ'իայնակ
Տուին իւրեանց խրատը:

«Որդեակ, գործիդ եղի՛ր արի
Մի մատնիր անձդ սէրի
Մեր երեկոյացեալ օրերը
Թող քեզանով սփոփուի»:

Ախ դու կատաղի մանկութիւն
Ախ դու կատաղի արիւն
Ինչի՞ շուտով դուք մոռացաք
Ձեր սուրբ պարտաւորութիւն:

Մ. Ն.
